

Banos János

Fortélyos

*Fáj a vérem
kimenekülne bárcsak belőlem
foglalna magának országot
letelepedne egy erdőszélre
leporolná a lapulevelet
- otthon lenne velem
hogy ne fájjon annyira
az igyekezet*

*Rámnézne hétköznapon
- a fájó vérem -
fölébresztene jókedvvel
eltapicskolna patakra
s gyönyörködne bennem:
élem*

*Fortélyos egyszerűség!
Elemel a Földtől
kitapogat: a haja a szája
mintha egy ember
Rálel a színe is
mosdatja magához:
kell vagy nem kell?*

*Olcsó felszíni türemkedés
libalegelős áhítat
ahogy elzörög körülöttem
a vasárnap este
s a hétfő a délceg
roggyant:
vérével átítat*